

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

ESCUT DE LA FAMÍLIA FONT

L-01

SITUACIÓ

UTM

Data

Autor inicial

Propietat

Data intervenció 1

Autor intervenció 1

Gestió

Data intervenció 2

Autor intervenció 2

Contacte

SITUACIÓ URBANÍSTICA / FITXA TÈCNICA

Planejament general

Planejament derivat

Material

Qualificació urbanística

Protecció actual

Tipologia

Mesures

Tècnica

Ús actual

Ús original

Usos recomanats

PRESENTACIÓ

Imatge

Descripció

ESCUT DE LA FAMÍLIA FONT

Escut de la làpida esculpida en baix relleu en record de la Família Font, avantpassats del Marquès de Camps. Es tracta de la part dreta d'un conjunt de tres plafons de pedra de Girona (77 cms. X 82 cms. aprox.cadascún) col·locats a la manera de làpida sepulcral a la segona capella de la banda de l'Epístola des de la capçalera. Trobem un escut molt similar a aquest a la capella de Sant Narcís de la catedral de Girona i que pertanyia a la família Font. Ens cal pensar que aquests escuts s'hagin instal·lat durant el segle XX i és probable que s'allunyin del rigor heràldic.

Dades històriques i/o tècniques

L'any 1537 la família Ribot compra la Devesa de Dons o de Cartellà iniciant una de les propietats més extenses de Salt.

L'any 1622 els Ribot perden la Devesa i la compra Gaspar Llorens.

L'any 1635 la pubilla dels Llorens, Catalina Llorens, es casa amb Josep Font i Orri.

L'any 1754 una descendent directe dels Font-Llorens, Narcisa Font, es casa amb Llätzer Anton Camps, iniciador de la nissaga que farà que els seus successors acumulin un enorme patrimoni fent que Pelagi de Camps sigui el primer contribuent gironí de finals del segle XIX.

L'any 1878 Pelagi de Camps i de Matas obté el títol de Marquès concedit pel Papa Pius IX.

Carlos de Camps i de Olzinelles (1860-1939), propietari d'una gran extensió agroforestal, va ser Enginyer de Monts i un gran defensor de la causa forestal.

Patologies aparents. Observacions

No s'observen

Bibliografia

ALBERCH, Xavier; BURCH, Josep. Els masos fortificats del Pla de Salt. Servei Municipal de Publicacions de Salt, 1991.

ALBERCH i FUGUERES, X. i BURCH i RIUS, J. Salt, Quaderns de la Revista de Girona. Girona, Diputació de Girona, 1994.

CASTELLS i CALZADA, Narcís; COLOMER i ARCAS, M. Assumpció. Salt, Documents per a la Història.. Girona, Ajuntament de Salt, 1998.

CASTELLS i CALZADA, Narcís; COLOMER i ARCAS, M. Assumpció. Els Pergamins de l'Arxiu del Marquès de Camps. Salt, Ajuntament de Salt, 1999.

CLARÀ, Josep. "Elements per a una història de Salt". Revista de Girona, 86. Girona, Diputació de Girona, any 1979.

COLOMER, M^a. Assumpció. "L'Arxiu del Baró d'Algerri, Marquès de Camps". Revista La Farga, núm.179. Salt, Casal de Jubilats, abril-maig-juny de 2000. p. 10-11.

DESCONEGUT. "Mas Devesa. El mas Devesa de Salt, al temps que morí Josep Ramon de Font i de Camprodon al 1796". Revista la Farga, num. 220. Salt, Casal de Jubilats, abril de 2005. p. 9

DONAT, Lúdia. "Les possibilitats de l'Arxiu Municipal de Salt: El fons patrimonial Baró d'Algerri-Marquès de Camps". Revista La Farga, núm.179. Salt, Casal de Jubilats, abril-maig-juny de 2000. p. 16-17.

FLUVIÀ i ESCORSA, Armand de. Diccionari General d'Heràldica. Barcelona, EDHASA. 1982.

FLUVIÀ i ESCORSA, Armand de. Repertori de Grandeses, Títols i Corporacions Nobiliàries de Catalunya. Sant Cugat del Vallès, Institut d'Estudis Nobiliaris Catalans, Arxiu Nacional de Catalunya. 1998.

MASÓ, Elena. "La família Camps a través de la documentació". Revista La Farga, núm.179. Salt, Casal de Jubilats, abril-maig-juny de 2000. p. 12-15.

PONS, Jordi. i ADROER, Mª Àngels. "Salt i el Marquès de Camps: un cas de caciquisme". Revista de Girona, núm. 129. Girona, Diputació de Girona, juliol i agost de 1988. p. 82-87.

RUIZ PEDREIRA, Jacobo. "El Marquès de camps, Enginyer de monts i defensor de la causa forestal". Revista La Farga, núm.195. Salt, Casal de Jubilats, novembre de 2002. p. 7-8.

RUIZ PEDREIRA, Jacobo. "El Marquès de camps, Enginyer de monts i defensor de la causa forestal (II)". Revista La Farga, núm.199. Salt, Casal de Jubilats, març de 2003. p. 9-11.

Valoració

Donat els pocs elements decoratius i/o artístics que trobem dins l'església de Sant Cugat de Salt, ens cal donar importància en la justa mesura a aquest escut de poc valor artístic, però que preserva la memòria d'una família molt lligada a la història de Salt.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

ESCUT DE LA FAMÍLIA MARQUÈS DE CAMPS

L-02

SITUACIÓ Església de Sant Cugat

UTM

Data

S. XX

Autor inicial

Desconegut

Propietat

Data intervenció 1

Autor intervenció 1

Gestió

Data intervenció 2

Autor intervenció 2

Contacte

SITUACIÓ URBANÍSTICA / FITXA TÈCNICA

Planejament general	Revisió Pla General (Aprovació definitiva 5/4/02)
Planejament derivat	PERI Barri Vell
Material	Pedra de Girona
Qualificació urbanística	
Protecció actual	Àmbits Protecció Patrimoni PGOM - 2002 (APP-5A.02)
Tipologia	Escut baix relleu
Mesures	Camper i corona: 30 cms. ample X 50 cms. alçada.
Tècnica	Baix Relleu
Ús actual	
Ús original	
Usos recomanats	

PRESENTACIÓ

Imatge

Descripció

ESCUT DEL MARQUÈS DE CAMPS.

Es tracta de la part central d'un conjunt de tres plafons de pedra de Girona (77 cms. X 82 cms. aprox.cadascún) col·locats a la manera de làpida sepulcral a la segona capella de la banda de l'Epístola.

Armes: camper d'or, 6 arbres terrassats de sinople acompanyats al cap d'una fe de sinople i el peu d'argent, 2 faixes ondades d'atzur. Sobre el camper la corona de marquès amb cercle realçat amb 4 florons intercalats entre grups de perles cada un i posats sobre petites puntes.

Dades històriques i/o tècniques

L'any 1537 la família Ribot compra la Devesa de Dons o de Cartellà iniciant una de les propietats més extenses de Salt.

L'any 1622 els Ribot perden la Devesa i la compra Gaspar Llorens.

L'any 1635 la pubilla dels Llorens, Catalina Llorens, es casa amb Josep Font i Orri.

L'any 1754 una descendent directe dels Font-Llorens, Narcisa Font, es casa amb Llàtzer Anton Camps, iniciador de la nissaga que farà que els seus successors acumulin un enorme patrimoni fent que Pelagi de Camps sigui el primer contribuent gironí de finals del segle XIX.

L'any 1878 Pelagi de Camps i de Matas obté el títol de Marquès concedit pel Papa Pius IX.

Carlos de Camps i de Olzinelles (1860-1939), propietari d'una gran extensió agroforestal, va ser Enginyer de Monts i un gran defensor de la causa forestal.

Patologies aparents. Observacions

No s'observen

Bibliografia

ALBERCH, Xavier; BURCH, Josep. Els masos fortificats del Pla de Salt. Servei Municipal de Publicacions de Salt, 1991.

ALBERCH i FUGUERES, X. i BURCH i RIUS, J. Salt, Quaderns de la Revista de Girona. Girona, Diputació de Girona, 1994.

CASTELLS i CALZADA, Narcís; COLOMER i ARCAS, M. Assumpció. Salt, Documents per a la Història.. Girona, Ajuntament de Salt, 1998.

CASTELLS i CALZADA, Narcís; COLOMER i ARCAS, M. Assumpció. Els Pergamins de l'Arxiu del Marquès de Camps. Salt, Ajuntament de Salt, 1999.

CLARÀ, Josep. "Elements per a una història de Salt". Revista de Girona, 86. Girona, Diputació de Girona, any 1979.

COLOMER, M^a. Assumpció. "L'Arxiu del Baró d'Algerri, Marquès de Camps". Revista La Farga, núm.179. Salt, Casal de Jubilats, abril-maig-juny de 2000. p. 10-11.

DONAT, Lúdia. "Les possibilitats de l'Arxiu Municipal de Salt: El fons patrimonial Baró d'Algerri-Marquès de Camps". Revista La Farga, núm.179. Salt, Casal de Jubilats, abril-maig-juny de 2000. p. 16-17.

FLUVIÀ i ESCORSA, Armand de. Diccionari General d'Heràldica. Barcelona, EDHASA. 1982.

FLUVIÀ i ESCORSA, Armand de. Repertori de Grandeses, Títols i Corporacions Nobiliàries de Catalunya. Sant Cugat del Vallès, Institut d'Estudis Nobiliaris Catalans, Arxiu Nacional de Catalunya. 1998.

MASÓ, Elena. "La família Camps a través de la documentació". Revista La Farga, núm.179. Salt, Casal de Jubilats, abril-maig-juny de 2000. p. 12-15.

PONS, Jordi. i ADROER, Mª Àngels. "Salt i el Marquès de Camps: un cas de caciquisme". Revista de Girona, núm. 129. Girona, Diputació de Girona, juliol i agost de 1988. p. 82-87.

RUIZ PEDREIRA, Jacobo. "El Marquès de camps, Enginyer de monts i defensor de la causa forestal". Revista La Farga, núm.195. Salt, Casal de Jubilats, novembre de 2002. p. 7-8.

RUIZ PEDREIRA, Jacobo. "El Marquès de camps, Enginyer de monts i defensor de la causa forestal (II)". Revista La Farga, núm.199. Salt, Casal de Jubilats, març de 2003. p. 9-11.

Valoració

Donat els pocs elements decoratius i/o artístics que trobem dins l'església de Sant Cugat de Salt, ens cal donar importància en la justa mesura a aquest escut de poc valor artístic, però que preserva la memòria d'una família molt lligada a la història de Salt.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

ESCUT DE LA FAMÍLIA LLORENS

L-03

SITUACIÓ Església de Sant Cugat

UTM

Data

segle XX

Autor inicial

Desconegut

Propietat

Data intervenció 1

Autor intervenció 1

Gestió

Data intervenció 2

Autor intervenció 2

Contacte

SITUACIÓ URBANÍSTICA / FITXA TÈCNICA

Planejament general

Revisió Pla General (Aprovació definitiva 5/4/02)

Planejament derivat

PERI Barri Vell

Material

Pedra de Girona

Qualificació urbanística

Protecció actual

Àmbits Protecció Patrimoni PGOM - 2002 (APP-5A.03)

Tipologia

Escut baix relleu

Mesures

Camper: 20'5 cms. ample X 28 cms. alçada.

Tècnica

Baix Relleu

Ús actual

Ús original

Usos recomanats

PRESENTACIÓ

Imatge

Descripció

PROBABLE ESCUT DELS LLORENS

Escut amb un arbre que podria representar un Llorer en record de la família Llorens, avantpassats del Marquès de Camps. Es tracta de la part esquerra d'un conjunt de tres plafons de pedra de Girona (77 cms. X 82 cms. aprox.cadascún) col·locats a la manera de làpida sepulcral a la segona capella de la banda de l'Epístola.

Ens cal pensar que aquests escuts s'hagin instal·lat durant el segle XX i és probable que s'allunyin del rigor heràldic.

Dades històriques i/o tècniques

L'any 1537 la família Ribot compra la Devesa de Dons o de Cartellà iniciant una de les propietats més extenses de Salt.

L'any 1622 els Ribot perden la Devesa i la compra Gaspar Llorens.

L'any 1635 la pubilla dels Llorens, Catalina Llorens, es casa amb Josep Font i Orri.

L'any 1754 una descendent directe dels Font-Llorens, Narcisa Font, es casa amb Llàtzer Anton Camps, iniciador de la nissaga que farà que els seus successors acumulin un enorme patrimoni fent que Pelagi de Camps sigui el primer contribuent gironí de finals del segle XIX.

L'any 1878 Pelagi de Camps i de Matas obté el títol de Marquès concedit pel Papa Pius IX.

Carlos de Camps i de Olzinelles (1860-1939), propietari d'una gran extensió agroforestal, va ser Enginyer de Monts i un gran defensor de la causa forestal.

Patologies aparents. Observacions

No s'observen

Bibliografia

ALBERCH, Xavier; BURCH, Josep. Els masos fortificats del Pla de Salt. Servei Municipal de Publicacions de Salt, 1991.

ALBERCH i FUGUERES, X. i BURCH i RIUS, J. Salt, Quaderns de la Revista de Girona. Girona, Diputació de Girona, 1994.

CASTELLS i CALZADA, Narcís; COLOMER i ARCAS, M. Assumpció. Salt, Documents per a la Història.. Girona, Ajuntament de Salt, 1998.

CASTELLS i CALZADA, Narcís; COLOMER i ARCAS, M. Assumpció. Els Pergamins de l'Arxiu del Marquès de Camps. Salt, Ajuntament de Salt, 1999.

CLARÀ, Josep. "Elements per a una història de Salt". Revista de Girona, 86. Girona, Diputació de Girona, any 1979.

COLOMER, M^a. Assumpció. "L'Arxiu del Baró d'Algerri, Marquès de Camps". Revista La Farga, núm.179. Salt, Casal de Jubilats, abril-maig-juny de 2000. p. 10-11.

DONAT, Lúdia. "Les possibilitats de l'Arxiu Municipal de Salt: El fons patrimonial Baró d'Algerri-Marquès de Camps". Revista La Farga, núm.179. Salt, Casal de Jubilats, abril-maig-juny de 2000. p. 16-17.

FLUVIÀ i ESCORSA, Armand de. Diccionari General d'Heràldica. Barcelona, EDHASA. 1982.

FLUVIÀ i ESCORSA, Armand de. Repertori de Grandeses, Títols i Corporacions Nobiliàries de Catalunya. Sant Cugat del Vallès, Institut d'Estudis Nobiliaris Catalans, Arxiu Nacional de Catalunya. 1998.

MASÓ, Elena. "La família Camps a través de la documentació". Revista La Farga, núm.179. Salt, Casal de Jubilats, abril-maig-juny de 2000. p. 12-15.

PONS, Jordi. i ADROER, Mª Àngels. "Salt i el Marquès de Camps: un cas de caciquisme". Revista de Girona, núm. 129. Girona, Diputació de Girona, juliol i agost de 1988. p. 82-87.

RUIZ PEDREIRA, Jacobo. "El Marquès de camps, Enginyer de monts i defensor de la causa forestal". Revista La Farga, núm.195. Salt, Casal de Jubilats, novembre de 2002. p. 7-8.

RUIZ PEDREIRA, Jacobo. "El Marquès de camps, Enginyer de monts i defensor de la causa forestal (II)". Revista La Farga, núm.199. Salt, Casal de Jubilats, març de 2003. p. 9-11.

Valoració

Donat els pocs elements decoratius i/o artístics que trobem dins l'església de Sant Cugat de Salt, ens cal donar importància en la justa mesura a aquest escut de poc valor artístic, però que preserva la memòria d'una família molt lligada a la història de Salt.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

DOS ESCUTS A L'ESGLÉSIA DE SANT CUGAT

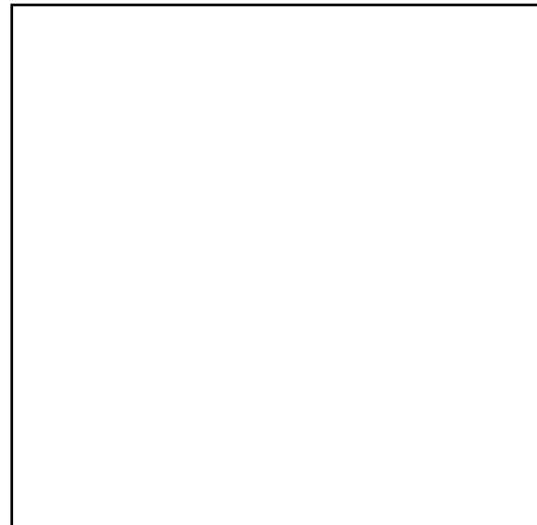
L-04

SITUACIÓ UTM

Data Autor inicial Propietat
 Data intervenció 1 Autor intervenció 1 Gestió
 Data intervenció 2 Autor intervenció 2 Contacte

SITUACIÓ URBANÍSTICA / FITXA TÈCNICA

Planejament general
 Planejament derivat
 Material
 Qualificació urbanística
 Protecció actual
 Tipologia
 Mesures
 Tècnica
 Ús actual
 Ús original
 Usos recomanats

PRESENTACIÓ

Imatge

Descripció

Escuts pintats sobre fusta. Moble litúrgic. Retaule.
 Escuts pertanyents a la família del Marquès de Camps i el Baró d'Algerri.
 Sembla que no es ceneixen al rigor heràldic i adapten la simbologia segons les conveniències.
 Els dos campers disposen de corona de Marquès (sobre el camper la corona de marquès amb cercle realçat amb florons intercalats entre grups de perles cada un i posats sobre petites puntes), quan un hauria de ser de Baró.
 Escut de la dreta del moble: Camper quarterat. A l'1 de nou veiem l'escut del Marquès: d'or, 6 arbres terrassats de sinople acompanyats al cap d'una fe d'atzur i gules i el peu d'argent, 2 faixes onades d'atzur. La resta de quaters elements diversos que pertanyen a les diferents famílies que s'han anat aplegant.
 Escut de l'esquerra del moble: Camper quarterat. Al 2 em pogut identificar l'àguila de sable, element (entre d'altres) distintiu del Baró d'Algerri. Al 3, ens sembla identificar l'heràldica dels Mates (segon cognom del primer marquès de Camps), "grup de flors de lis sinople sobre camp d'or", tot i que en aquest cas no són sinople ni és sobre camp d'or.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

Dades històriques i/o tècniques

L'any 1537 la família Ribot compra la Devesa de Dons o de Cartellà iniciant una de les propietats més extenses de Salt.

L'any 1622 els Ribot perden la Devesa i la compra Gaspar Llorens.

L'any 1635 la pubilla dels Llorens, Catalina Llorens, es casa amb Josep Font i Orri.

L'any 1754 una descendent directe dels Font-Llorens, Narcisa Font, es casa amb Llàtzer Anton Camps, iniciador de la nissaga que farà que els seus successors acumulin un enorme patrimoni fent que Pelagi de Camps sigui el primer contribuent gironí de finals del segle XIX.

Carlos de Camps i de Olzinelles (1860-1939), propietari d'una gran extensió agroforestal, va ser Enginyer de Monts i un gran defensor de la causa forestal.

Patologies aparents. Observacions

No s'observen

Bibliografia

ALBERCH, Xavier; BURCH, Josep. Els masos fortificats del Pla de Salt. Servei Municipal de Publicacions de Salt, 1991.

ALBERCH i FUGUERES, X. i BURCH i RIUS, J. Salt, Quaderns de la Revista de Girona. Girona, Diputació de Girona, 1994.

CASTELLS i CALZADA, Narcís; COLOMER i ARCAS, M. Assumpció. Salt, Documents per a la Història.. Girona, Ajuntament de Salt, 1998.

CASTELLS i CALZADA, Narcís; COLOMER i ARCAS, M. Assumpció. Els Pergamins de l'Arxiu del Marquès de Camps. Salt, Ajuntament de Salt, 1999.

CLARÀ, Josep. "Elements per a una història de Salt". Revista de Girona, 86. Girona, Diputació de Girona, any 1979.

COLOMER, M^a. Assumpció. "L'Arxiu del Baró d'Algerri, Marquès de Camps". Revista La Farga, núm.179. Salt, Casal de Jubilats, abril-maig-juny de 2000. p. 10-11.

DONAT, Lúcia. "Les possibilitats de l'Arxiu Municipal de Salt: El fons patrimonial Baró d'Algerri-Marquès de Camps". Revista La Farga, núm.179. Salt, Casal de Jubilats, abril-maig-juny de 2000. p. 16-17.

FLUVIÀ i ESCORSA, Armand de. Diccionari General d'Heràldica. Barcelona, EDHASA. 1982.

FLUVIÀ i ESCORSA, Armand de. Repertori de Grandeses, Títols i Corporacions Nobiliàries de Catalunya. Sant Cugat del Vallès, Institut d'Estudis Nobiliaris Catalans, Arxiu Nacional de Catalunya. 1998.

MASÓ, Elena. "La família Camps a través de la documentació". Revista La Farga, núm.179. Salt, Casal de Jubilats, abril-maig-juny de 2000. p. 12-15.

PONS, Jordi. i ADROER, Mª Àngels. "Salt i el Marquès de Camps: un cas de caciquisme". Revista de Girona, núm. 129. Girona, Diputació de Girona, juliol i agost de 1988. p. 82-87.

RUIZ PEDREIRA, Jacobo. "El Marquès de camps, Enginyer de monts i defensor de la causa forestal". Revista La Farga, núm.195. Salt, Casal de Jubilats, novembre de 2002. p. 7-8.

RUIZ PEDREIRA, Jacobo. "El Marquès de camps, Enginyer de monts i defensor de la causa forestal (II)". Revista La Farga, núm.199. Salt, Casal de Jubilats, març de 2003. p. 9-11.

Valoració

Escuts identificatius de la família De Camps. Probablement ens cal inscriure'ls dins una campanya de rehabilitació i decoració de l'església després de la Guerra Civil i costegen el moble/retaula amb les imatges de la Mare de Déu, Santa Lúcia i Verge del Carme. Amb una voluntat de ser recordats, deixen l'empremta de comitents de la capella en els escuts pintats del moble i els relleus de pedra del terra. Atès els pocs elements decoratius i/o artístics que trobem dins l'església de Sant Cugat de Salt, ens cal donar importància en la justa mesura a aquests escuts de poc valor artístic, però que preserven la memòria d'una família molt lligada a la història de Salt.